

Porozumění nařízení REACH

REACH je nařízení Evropské unie, které bylo přijato s cílem zlepšit ochranu lidského zdraví a životního prostředí před riziky, která představují chemické látky, a zároveň zvýšit konkurenceschopnost chemického průmyslu EU. Navrhuje také alternativní metody hodnocení rizik látek s cílem snížit počet testů na zvířatech.

Nařízení REACH se v zásadě vztahuje na všechny chemické látky, tj. nejen na ty, které se používají v průmyslových procesech, ale i na ty, které se vyskytují v každodenním životě, například v čisticích prostředcích, barvách/lacích a výrobcích, jako jsou oděvy, nábytek a elektrické spotřebiče. Nařízení má tedy dopad na většinu podniků v celé EU.

Podle nařízení REACH nesou společnosti důkazní břemeno. Aby společnosti vyhověly nařízení, musí identifikovat a řídit rizika spojená s látkami, které vyrábějí a uvádějí na trh v EU. Musí agentuře ECHA prokázat, jak lze látku bezpečně používat, a musí uživatelům poskytnout informace o opatřeních k řízení rizik.

Pokud rizika nelze zvládnout, mohou orgány různými způsoby omezit používání látek. Z dlouhodobého hlediska by měly být nejnebezpečnější látky nahrazeny méně nebezpečnými.

Zkratka REACH znamená „Registrace, hodnocení, povolování a omezování chemických látek“. Nařízení REACH vstoupilo v platnost 1. června 2007.

Jak nařízení REACH funguje?

Nařízení REACH stanoví postupy pro zaznamenávání a vyhodnocování informací o vlastnostech a nebezpečnosti látek.

Společnosti musí své látky registrovat; za tímto účelem musí spolupracovat s ostatními společnostmi, které registrují stejnou látku.

Agentura ECHA přijímá jednotlivé registrace a vyhodnocuje jejich soulad, zatímco členské státy EU vyhodnocují vybrané látky s cílem řešit prvotní obavy o lidské zdraví nebo životní prostředí. Orgány a vědecké výbory agentury ECHA posuzují, zda lze rizika látek kontrolovat.

Orgány mohou nebezpečné látky zakázat, pokud jejich rizika nelze kontrolovat. Mohou také rozhodnout o omezení jejich používání nebo jej podmínit předchozí autorizací.

Dopady nařízení REACH na podniky

Nařízení REACH má dopady na širokou škálu společností v mnoha průmyslových odvětvích, včetně těch, které se nemusí považovat za společnosti zabývající se chemickými látkami.

Obecně můžete mít podle nařízení REACH jednu z následujících rolí:

Výrobce: pokud vyrábíte chemické látky, abyste je mohli používat sami nebo je dodávat jiným osobám (včetně vývozu), budete pravděpodobně muset splnit některé důležité povinnosti podle nařízení REACH.

Dovozce: Pokud nakupujete něco ze zemí mimo EU/EHP, budete pravděpodobně muset splnit některé povinnosti podle nařízení REACH. Může se jednat o jednotlivé chemické látky, směsi určené k dalšímu prodeji nebo hotové výrobky, jako je oblečení, nábytek nebo plastové zboží.

Následný uživatel: Většina společností používá chemické látky, aniž by si to někdy uvědomovala. Pokud tedy v rámci své průmyslové nebo profesní činnosti pracujete s chemickými látkami, musíte si ověřit, jaké jsou vaše povinnosti. Možná budete muset splnit některé povinnosti podle nařízení REACH.

Společnosti se sídlem mimo EU: Pokud jste společnost se sídlem mimo EU, povinnosti podle nařízení REACH se na vás nevztahují, a to ani v případě, že výrobky vyvážíte na celní území Evropské unie. Povinnost plnit požadavky nařízení REACH, například registraci, mají dovozci se sídlem v Evropské unii nebo jediný zástupce výrobce mimo EU se sídlem v EU.